

פרק 9 - סופו של קו הדם הקדוש

אנו מבליים את חיינו בניסיון לרצות אל שאיננו מכירים את אישיותו, כמו עובד המתחנף למנכ"ל שמעולם לא פגש. התפילות בעלות הכוונות הטובות שלנו עשויות להיות אפילו עלבונות. פרק זה של **RESTART** מעמיד דילמה זו למבחן האולטימטיבי באמצעות ניסוי מחשבתי קיצוני: מה אם אלוהים אינו אב אוהב, אלא כוח מדעי וחסר רגש כמו תאוצת הכבידה – כוח שאינו מראה העדפה וירסק את ראש אימך על המדרכה באותה אדישות קרה שהוא מפגין כלפי כל אחד אחר? שאלה זו מובילה אותנו לסיפורו של נוח, נביא שהאמין שיש לו הבטחה קדושה מאלוהים להציל את משפחתו, רק כדי לצפות באימה כיצד בנו נבלע על ידי המבול.

כאן, אנו חוקרים את תגובתו המזעזעת של אלוהים לצערו של נוח: "הוא אינו ממשפחתך". בהנחיית התובנה החודרת של **רומי**, אנו חושפים את המשמעות המיסטית האמיתית של אירוע זה – שיעור שמנפץ את עצם המושג של קווי דם קדושים וישועה העוברת בירושה. פרק זה מוכיח כי בבית המשפט של האל האמיתי, התאמה רוחנית, ולא שם המשפחה, היא מה שמגדיר את ערכך. אתם תגלו מדוע החמור הצנוע שעלה בצייתנות לתיבה החזיק במעמד גבוה יותר מבנו המורד של הנביא, ומדוע "הנתיב ה-73" דורש מכם לנטוש כל רעיון של פריבילגיה כדי לעמוד מול האמת חסרת הרגש של האלוהות.

#פודקאסט_ריסטארט_הוא_אינו_משפחתך_הנתיב_73_רומי_אלוהים_הוא_כבידה_החמור_בתיבה
#סופיות_מיסטיקה_תיאולוגיה_להטיל_ספק_בהכל_הנביא_נוח_התעוררות_רוחנית_אמונה_אלוהים
#מטאפיזיקה_חסייני_ריסטארט_פודקאסט_פילוסופיה

השעה 11:20. אני עדיין חסייני מקליפורניה. נהיה איתכם לפרק התשיעי של Restart. אני גם קצת... טוב, לא רק קצת, חטפתי שפעת לגמרי. ומי יודע מה זה הנגיף הזה שלוקח אותך לעתיד ולעבר וכל זה.

תודה לאל, קמפיין ה"סימורג" שלנו מתקדם היטב. חזרנו מחופשת ה"סיזדה ב-דאר". מסיבה זו, מי שרוצה להפוך לבני לווייה של הסימורג יכול לשלוח הודעה למספר 844-91230 או לדף הפייסבוק שלנו ולדפיס אחרים. אנחנו מחפשים אלף בני לווייה שונים.

הנתיב ה-73, או כמו שיש אנשים שאומרים: "אדוני, האם זו יכולה להיות הדת ה-73?", מדברי חאפז שאמר:

"קבל בהבנה את מלחמת שבעים ושתיים הכיתות / הן לא ראו את האמת, ויצאו אל האגדות."

הנתיב ה-73, או Restart, יוצג בפניכם.

התחלנו עם שיר של רומי, ובשבוע שעבר דיברנו על אלוהים. הסברנו בצורה מאוד ברורה, ספציפית וגלויה שעד שלא נכיר את האישיות של המלך הזה, הסולטן הזה, ראש המחלקה הזה, ואת החוקים של המחלקה הזו – עד שלא נדע אילו כללים יש לחברה הזו – לא נדע מה לעשות כדי לרצות את החברה, לא נדע מה לעשות כדי לרצות את המלך הזה. מסיבה זו, אפילו **ליקוק התחת** שאנחנו עושים למלך שאיננו מכירים את אופיו עלול לחזור אלינו כמו בומרנג. למשל, אנחנו עשויים לומר: "הו אלוהים, הו מלך, לו יהי וילדך יתפוס את מקומך", ואז אנחנו מגלים שאשתו לא יכולה להיכנס להריון, הוא לא יכול להביא ילדים. לכן כשאנחנו אומרים "לו יהי וילדך יתפוס את מקומך", זה עלבון, והוא מתעצבן ועורף את ראשך. זה פשוט כמו שאני מסביר את זה.

עד שנכיר את אלוהים, עד שנדע מי הוא אלוהים, איך אלוהים נראה, ומי הם האלים של 72 הנתיבים הללו, מה הם, ומדוע אלוהים של רומי, סעדי וחאפז שונה מהאלוהים של 72 האומות הללו – כלומר כל אומות העולם – והסבר על "סופיות", האדם המושלם, ונקודות המבט הללו הן סימני ההיכר של תוכנית Restart.

אז, אם אנחנו לא מכירים את אלוהים, אם אין לנו מושג איזה מין ישות זו... הסברתי פעם בתוכנית "לילה טוב איראן", אמרתי שאלוהים הוא כמו **תאוצת הכבידה**. תראו, לתאוצת הכבידה אין "חס וחלילה". אני אסביר את זה עכשיו למי שלצערי לא הקשיב ל"לילה טוב איראן". Restart הוא פאזל. כשאתם מאזינים לתוכנית, אני מושך אתכם חלק אחר חלק לעבר יעד ומטרה שנקראת "סימורג". עכשיו, אם אתם ציפור שמתעייפת בדרך, או שאין לכם סבלנות, או שאתם רוצים לשבת לראות סדרות בטלוויזיה... תעשו מה שאתם רוצים. בכל מקרה, בהמשך תוכנית Restart הזו, 30 דרכי חשיבה יובילו לסימורג אחד, ואלו שימשיכו איתנו יגיעו למסקנה חשובה.

ב"לילה טוב איראן", הסברתי שאלוהים יכול להיות בדיוק כמו תאוצת הכבידה. מה זה אומר? זה אומר שהאלוהים הזה, שהוא כמו תאוצת הכבידה – שימו לב, אומרים שאלוהים קרוב לאדם יותר מאשר וריד הצוואר שלו. ובכן, תאוצת הכבידה גם היא קרובה לאדם יותר מאשר וריד הצוואר שלו. אלוהים קיים בכל היצורים. כמובן, התומכים ב"וחדת אל-ווג'וד" (אחדות הקיום/היש) אומרים זאת, והסברתי בפעם הקודמת שהפילוסופיה מתחלקת לשני חלקים: אחדות הקיום וריבוי הקיום ("כסרת אל-ווג'וד"), כאשר 99% מהפילוסופים נמצאים בחלק האחרון. אלה שב"אחדות הקיום" כוללים אנשים כמו אנטון צ'כוב, טולסטוי, ויליאם שייקספיר, מולאנא ג'לאל א-דין רומי, חאפז, סעדי ומיסטיקנים וסופים גדולים אחרים.

אז, אם תאוצת הכבידה היא אלוהים, אז אפשר לומר שאלוהים קיים בכל היצורים. בואו נניח שכל היקום הוא רק כדור הארץ הזה; זה הגיוני. כרגע, לתאוצת הכבידה הזו אין העדפה בין חמור לבין אדם; היא 9.8. זה נקרא "רחמן" (המרחם). כלומר... תאוצת הכבידה הזו של 9.8 שלוחצת על חמור היא אותה 9.8 שלוחצת עליך. היא לוחצת על אבן עם 9.8, ועל דשא עם 9.8. תאוצת הכבידה עוזרת לצמחים לגדול, היא עוזרת לעונות השנה להיווצר, היא בכל מקום. אי אפשר לראות אותה, להריח אותה או לשמוע אותה. "הו, נעלה יותר מדמיון, אנלוגיה, השערה ואשליה". זה אומר שתאוצת הכבידה אינה אשליה, לא דמיון, לא אנלוגיה, לא השערה. וכמו שאמרתי, היא נעלה ממה ששמענו וראינו.

עכשיו, אם האלוהים של רומי הוא מדעי, אז הדתות **נדפקו**. עכשיו, אם האלוהים של רומי הוא אלוהים של כוח בין-מולקולרי, מה אנחנו אמורים לעשות אז? עכשיו, תאוצת הכבידה של כדור הארץ, אם אמא שלך או אמא של אלברט איינשטיין או אמא של היטלר נזרקות מקומה עשירית, תאוצת הכבידה תרסק את המוח המזדיין של אמא שלי ושל אמא שלך לתוך האדמה בכוח של 9.8 עבור כל השלוש. ולכוח המשיכה של כדור הארץ לא אכפת אם היא "סייד" (צאצאית הנביא) או לא, אם היא מבני ישראל או לא, אם היא יהודייה, נוצרייה, זורואסטריית, בודהיסטית, הינדית או לא. זה לא משנה לכבידה הזו אם זו אמא של המלך או לא, אמא ענייה או לא. מי שזורק את עצמו מ-10 קומות נופל עם הראש באדמה ומת.

עכשיו אם נסביר שאנחנו צריכים להניח שתאוצת הכבידה היא אלוהים, שאלוהים קיים, אז אנחנו יכולים לקרוא לאלוהים הזה בקללה של "**בן זונה**". למה? כי בכל פעם שאמא שלי נזרקת למטה, אני מסכן לאלוהים הזה קללת "בן זונה". כשאמא שלך נזרקת למטה, אתה יכול לקרוא לאלוהים הזה "בן זונה". ויש עוד אלוהים דמיוני במוח שלנו, והאלוהים הזה הוא אחד שבו כל אמא שנזרקת למטה לא מתה. או לפחות אנחנו יכולים לומר שיש אנשים שחושבים שהכבידה של כדור הארץ עוזרת כך שהאדם לא ייפול על הראש.

ובכן, אם אחרי המוות תגלה שאלוהים, האחד והיחיד, הוא כזה, מה נעשה? אז, מה אם ה"חורי" (בתולה שמימית) של גן העדן, במקום, נגיד, לנשק אותך, תתקע מסמר בגרון שלך? הן יפות, אתה יודע! היא באה, נראית יפה,

מחייכת, מסתכלת עליך, ותוקעת מסמר בגוף שלך. זה ממש רע. עדיף שיהיה מענה נורא מאשר "חורי" יפהייה שדופקת לך מסמר בעין. זה פשוט כל כך רע!

איזה מין אלוהים זה? האם תאוצת הכבידה של כדור הארץ מחוללת ניסים? כן. צמחים נוצרים, זה נס. יש מיליארדים על גבי מיליארדים של ניסים בכוכב הזה בלבד. הנס הגדול ביותר הוא אולי שהאטמוספירה מוחזקת סביבך כדי שתוכל לנשום. אז, "כל נשימה שנשאפת היא הארכת חיים". אם הכבידה היא אלוהים, האם יש לה כיוון תפילה? לא משנה לאן תפנה, שם נמצא אלוהים. אז, "אני מביט בים, אני רואה אותך בים". תאוצת הכבידה... אני רק נותן דוגמה, הנחתי שהכבידה היא אלוהים. עכשיו אני מגדיר את השירים עם זה. "אני מביט בים, אני רואה אותך בים" זה נכון, "אני מביט במדבר, אני רואה אותך במדבר"... "בכל מקום שאביט, הר, דלת ומישור / אני רואה סימן לקומתך החיננית". הבנו. אנחנו מבינים, "הו, נעלה יותר מדמיון, אנלוגיה..." אנחנו אומרים, גם סעדי הבין כבידה היטב.

ובכן, זה כבר לא "אלוהים של לאס וגאס" שאסף בחורות לנשיקות ולהתנשקויות וכל זה. זה כבר לא שאם תעשה טוב, תלך לגן עדן עם הנשים האלה, ואם תעשה רע, תלך לגיהנום שבו גבר בטוח יבוא ויעשה משהו לגוף שלך. הנושא הופך להיות מאוד שונה. אז, האם לתאוצת הכבידה הזו של כדור הארץ יש גם גן עדן וגיהנום? בהחלט כן. אתה הולך לערב הסעודית, זה מדבר לוהט. אתה בא למרכז קליפורניה, זה גן עדן עלי אדמות. הטמפרטורה היא בעקביות 16 עד 18 מעלות. אתה הולך לקו המשווה זה דבר אחד, אתה עולה, אתה יורד, המרידיאן קשור לזה, כל הגלקסיות קשורות לזה, על היקום כולו פועלת אנרגיה, והכל ברור.

השאלה של תוכנית Restart היא זו: האם אתה בכלל יודע איך אלוהים שלך נראה? Restart רוצה להסביר את האלוהים של רומי. האם האלוהים של רומי הוא מדעי? לא, רק נתנו דוגמה. דוגמה פשוטה שנקראת תאוצת הכבידה. האלוהים של רומי גדול יותר מהדברים האלה שאנחנו חושבים עליהם. אנחנו רוצים להסביר את האלוהים של רומי, ח'אקאני ועטאר... טוב, עטאר... אני צריך להסביר לכם את זה מתישהו. השירים של עטאר הם רעל בשבילך ובשבילי. לקרוא את עטאר זה רעל. לא כדאי לכם לקרוא את הספרים של עטאר, חוץ מ"תד'כרת אל-אווליא" (זכרונות הקדושים) שהוא נרטיבי, זה בסדר. אבל בגלל שעטאר מיועד לאלה שנכנסו למיסטיקה, זה נלמד במיוחד עבורם. כשרומי אומר: "עטאר נסע בשבע ערי האהבה", הבעיה היא שעטאר הוא רעל בשבילך. למה הוא רעל? כי לא תבין מזה שום דבר. אני לא מבין את זה. למה אנחנו לא מבינים? כי הוא מדבר על משהו אחר. הוא מדבר על פוטונים. ואז ילד בן 10 כמו חוסייני, שלא יודע כלום על מתמטיקה וכדומה, עכשיו אתה רוצה להסביר לו קדם-אינטגרלים, או ללכת גבוה יותר, להסביר את משוואת לגראנז'. הוא לא יקלוט את זה בכלל. הוא לא יבין מה זה אומר, וזה רעל, כלומר הוא פשוט לא יבין. אז, טוב לקרוא את הסיפורים של עטאר. למשל, ב"ספר הייסורים"... טוב, עטאר עצמו הוא נושא שייפתח בקרוב.

אז, נתנו הסבר על האלוהים הזה, על איך האלוהים הזה יכול להיות. למה כל העולם מנסה למנוע מהאלוהים של רומי להיות ידוע? על איזה סוג של אלוהים רומי מדבר? ואז הסברנו שהאלוהים של רומי, או הרוח שרומי מסביר, או הדברים שרומי אומר, הם לא דברים שאתה יכול למצוא סתם בחנות ישנה. זה לגמרי נגד כל מה שאי פעם שמעתם, קראתם וידעתם.

אני רוצה להמשיך עם השיר. אז הפאזל הזה ממשיך. בואו נלך. הגענו לנקודה שבה:

"שתוק כדי שהרוח תוכל לנשום עבורך / עזוב את המוכר, עלה על תיבת נוח"

כדי להמשיך את השיר... למאזינים יקרים שרוצים לדעת, הנושא הוא השיר "הפיל בבית החשון" של מולאנא (רומי). אתם יכולים, כמו שציינתי, לחפש את שאר השירים שלו בגוגל כדי להאזין לפני שנגיע לשם. הגענו לנקודה הזו. אני אקרא את השאר. שימו לב. בכל בית, את מה רומי מרומם? הסמכות עבור רומי ועטאר והדמויות האלה... כשאתה רוצה לדבר על הפילוסופיה של המיסטיקה, אתה צריך להוריד באסלה כל סמכות אחרת מלבד רומי. למה? כי כשאתה הולך לפרופסור באוניברסיטה, נגיד לפסיכולוגיה, התיאוריות של רפואה או רפואת שיניים לא יועילו לך. כי הם עצמם האלים של המיסטיקה והסופיות.

עכשיו אקרא מזה. אחרי שרומי אומר את המשפט הזה על הרוח, נראה שהוא מחבר אותו בלעג לנוח. שימו לב. מהפיל, הוא נכנס לתוך הבית, מנתח אותו, זורק את כל מושג הדת לאוויר, ואז מגיע ל: "שתוק כדי שהרוח תוכל לנשום עבורך." אנחנו עשויים לחשוב שהוא עושה את זה כי נגמרו לו החרוזים, אבל זה לא ככה. הוא אומר: "עזוב את המוכר, עלה על תיבת נוח." ואז כמו משוגע, אחרי 20-30 בתים של הסברים, פתאום, כמו משוגע שנזכר במשהו באמצע משפט ואומר, "אני מת על עיני השקד שלך!", הוא פתאום מחבר את זה לנוח ומספר את סיפורו של נוח מיד אחרי זה. זה מוזר! אני אגיד לכם עכשיו איזה צפני דה-וינצ'י... אילו קודים מוסתרים ברומי שאתם צריכים לבוא ולהבין.

תראו, כרגע אני יכול להגיד לכם, שלום אדוני, שלום גברת מאזינה, כאן רדיו "מחרתיים", ואז פתאום אני אומר, תביאו את טלוויזיית ג'ינגל בלס! הייתם אומרים, מה לעזאזל... איך זה אפשרי? הטלוויזיה הזו, הרדיו הזה נקטע באמצע המשפט. בדיוק כמו אלה שעישנו חשיש, אלה שלקחו סמים. זה כאילו רומי או מדבר לסטלנים, או שהוא מדבר על משהו אחר. באמצע ה"היי" הזה, הוא מחבר את תיבת נוח לסיפור של נוח. עכשיו למה הם באים אחד אחרי השני זה מעניין בפני עצמו, אני אסביר את זה אחר כך.

הוא אומר: "כמו כנען אשר הפנה עורף במרי / באומרו 'אינני חפץ בתיבת נוח, האויב'." כנען הוא בנו של נוח. הסיפור של נוח גם הוא קצת שונה בין יהודים למוסלמים. החלק על המבול שמכסה הכל דומה. תנו לי להסביר את זה בקצרה בשורה אחת. כמו שאמרתי, רק הקוראן המוסלמי אומר שנוח הדריך אנשים במשך 950 שנה, ואף אידיוט אחד לא האמין חוץ מכמה אנשים, ואז קרה המבול. הנבואה שלו ממשיכה אחרי זה וכן הלאה. אבל באופן כללי, גם היהודים מחשיבים את תוחלת החיים של נוח לסביבות 950 שנה. מה זה אומר? הם אומרים בן 600... עכשיו, מכיוון שקראתי את התורה מזמן, אני לא רוצה לתת את המספר המדויק, אבל כתוב שהוא התחיל להדריך במשך כמאה ומשהו שנים. כלומר לפני זה... הם לא הקשיבו. המבול קרה, והוא הדריך אנשים עוד 300 שנה אחרי. בכל מקרה, גם הדת המוסלמית וגם היהודית קרובות בעובדה שנוח חי 900 שנה.

רק שביהדות לא נאמר שכנען היה ילד. אני אומר את זה כי יש נוצרים ויהודים שמשאירים הודעות. אני מסביר את זה כי הנושא לא חשוב לי, מה שחשוב זה המסר של הסיפור. ומכיוון שמוסלמים מאזינים לתוכנית הזו, אני עונה להם על סמך האמונות שלהם. זו נקודה מאוד חשובה לדעת. ורובנו באיראן מוסלמים, וזו הסיבה ש-Restart מתמקדת קודם כל בפרספקטיבה שלהם, אבל נגיע לדתות אחרות. בכל מקרה, שם, באסלאם, כנען, אחד מבניו של נוח, ואחת מנשותיו של נוח נשלחים לאוויר. כלומר, נאמר שהם נשארו מחוץ לתיבה. אבל בתורה, אין לזה אזכור.

בכל אופן, אנחנו לא עוסקים בזה. רומי מציין, הוא אומר שכנען, בנו של נוח, בגלל שהוא ידע לשחות, אמר אני לא רוצה את התיבה של אבא שלי. עכשיו המבול התחיל, הוא לא הסביר את המבול הזה, אבל הנקודה שלו היא שמבול קורה. נוח הוא... אם יהיה לי זמן היום אסביר את סיפור נוח, אם לא, אז שיהיה. הוא אומר שהמבול קרה, האבא על התיבה, הילד, האידיוט הזה, עומד למטה, האחרים על הסיפון. עכשיו הג'ירפות בפנים, מה שלא יהיה, אנחנו לא יודעים. עכשיו, למשל, האם הוא לקח את ה-DNA שלהם? האם המדע התקדם כל כך באותו זמן? אם המדע התקדם כל כך ב-100 השנים האחרונות שלנו, האם ייתכן שב-100 השנים האחרונות של נוח הוא גם התקדם כל כך? תארו לעצמכם שכרגע כל כדור הארץ מוצף וכולנו מתים. בעוד 5000 שנה, 4000 שנה, אף אחד לא יאמין שהיינו כל כך מתקדמים בטלפונים ניידים וכל זה. אתם צריכים לדמיין ש-100 השנים האחרונות יכולות

להיות ככה, שבהן מדע הרפואה ומדעים אחרים והתיבה שבנה נוח, המדע הזה יכול היה להתקדם כל כך ב-100 שנה. עכשיו אנחנו עדיין... אבל מדעית, 90% מאמינים שמים כיסו את כדור הארץ לפני כמה אלפי שנים.

הבן אומר: "מר נוח, אני לא רוצה את תיבת נוח." הוא האויב.

"עלה אל התיבה, הו אבי / פן תטבע במבול, הו הגדול."

נוח פונה לבנו ואומר: "יפה שלי, בוא שב בתיבה של אבא או שתטבע." הבן אומר, טוב... הוא אמר:

"לא, למדתי לשחות היטב / הדלקתי נר שונה מנרך שלך."

הבן שלו אומר: "אני יודע לשחות. אני יודע לשחות, אבא יקר. מסיבה זו, הנר שאני רוצה להדליק, האור שאני מבין, אתה לא. אני... אל תדאג. אל תהיה עצוב." אז הוא אומר:

"אל תעשה זאת, כי גל זה הוא סופת פורענות / היום אינו יום לשחייה או להיכרות, היום הוא 'לא'"

ההתייחסות של רומי היא ל"לא אלוהים אלא אללה" ("לה אילהה אילא אללה"). זה היה המשפט שחלאג' (Hallaj) לא ביטא. על פשע המשפט הזה בדיוק, חלאג' נלקח להוצאה להורג. כי חלאג' לא היה מוכן לומר "לה אילהה אילא אללה". אחד הסיפורים הברורים בטקסטים המיסטיים, והסיבה הייתה ש"לה אילהה" אומר אין אלוהים, ו"אילא אללה" אומר אלא אותו אלוהים. חלאג' לא היה מוכן לומר את זה כי הוא אמר: "אני מפחד שפתאום אגיד 'לה אילהה', כלומר אין אלוהים, ואמות. אם אמות, מה יהיה עליי? מסיבה זו, אני מפחד שלא יהיה לי אפילו זמן לומר 'אילא אללה'." נקודת המבט של חלאג' הייתה: "אדוני, אל תהיה כל כך יהיר לגבי שתיים, שלוש, ארבע השניות האלה. אני, שמבין כל כך הרבה במיסטיקה, ששקוע במיסטיקה, מפחד לומר 'לה אילהה אילא אללה', ואתה, יא אידיוט, יושב במסגד ואומר 'לה אילהה אילא אללה' עשרים וארבע אלף פעם ברצף?" וחלאג' רצה להראות במילה שהוא אומר לשיבלי במסגד כשהוא נכנס, שמאזין יקר, אפילו מילה אחת בעברית או, נגיד, בארמית סורית או בהינדית או בדת משה וישו ובדת חסרי האל ויראי האל, מה שאתה חושב, אם אתה רוצה להגיד את שם האל אפילו פעם אחת, הנקודה של חלאג' היא שאין לי אפילו את האומץ להגיד את זה הפעם הזו. לי, שהבנתי את הסופיות, אין את האומץ לומר "לה אילהה אילא אללה" אחד, ואתה יושב שם כל יום אלף פעמים ואומר את ה"תכביר אל-אחראם", אומר את ה"תסביח" של פאטימה זהרה, מנענע בראש, עושה את סימן הצלב? אם עשית את סימן הצלב פעם אחת ושרדת, זה אומר שלא הבנת את הצלב. זו הנקודה שלו. כלומר אם שמו של ישו עלה על שפתיך פעם אחת ולא התעלפת והתמוטטת ומתת, זה אומר שאתה לא מבין את ישו בכלל. זה בלתי אפשרי שתכניס את שמו של ישו ללבך ולא תמות. זה בלתי אפשרי שמדען כמו אלברט איינשטיין, כשהוא רוצה לדבר על, נגיד, שדה הכבידה או לדבר על, אני אומר לך, יחסות, לא ידבר בהתרגשות. הוא אפילו לא יכול להסביר את זה. בנאדם, מדקלמים שיר למישהו, והוא מתעלף. מדקלמים שיר מיסטי, והבחור מתעלף.

עכשיו אני רוצה לראות מה מרומם בחמשת הבתים הבאים. ואז הוא אומר: "המקום הזה הוא 'לא', בני. השחייה והפרפורים האלה, זה נכון שזה מדעי, אתה שחיין חזק, יש לך מעמד, יש לך מדליות, אבל הסערה הזו תדפוק לך את הצורה. זה 'לא'. כלומר אלוהים... האלוהים הזה שלך, נהגת לשחות בים שלו, הוא היה האלוהים שלך, הידיים והרגליים שלך עזרו לך, אבל עכשיו הן לא יעזרו."

"רוח הזעם, מכבת הנרות / אינה מוצאת מנוח אלא בנר האמת."

הוא אומר לו, "אדוני היקר," האב אומר לבן, "תראה, רק הנר הזה שאלוהים הדליק היום יישאר, וזאת התיבה הזו, אחרת שום דבר לא יישאר." עכשיו זה... סיפור נוח הזה יכול להיות גם סמלי. זה לא משנה, המסר הוא מה שחשוב.

הוא אמר:

"לא, אל ההר הגבוה אנוכי הולך / הוא מגני מכל פגע רע."

הוא אומר לאבא שלו: "אבא, אני הולך להר ההוא, אעמוד על הפסגה הגבוהה ושום דבר לא יקרה לי. אל תדאג."

"אל תעשה זאת, כי ההר הזה אינו אלא קש בעת הזאת / הוא אינו נותן מחסה אלא לאהובו שלו."

נוח אומר לבנו: "ילד שלי, יפה שלי, ההר הזה הוא קש כרגע. זה... אתה לא יודע איזו סערה מגיעה."

הוא אמר:

"מתי הקשבתי אי פעם לעצתך? / כיצד יכול אתה לצפות שאהיה משלך?"

הוא אומר: "אבא, מתי הקשבתי לך בכלל, ואיך אתה יכול לחשוב שאני מהשושלת שלך, המשפחה שלך, או אחד מאלה שמקשיבים לך?"

"דברייך מעולם לא נשאו חן בעיניי / אני חופשי ממך בשני העולמות."

הוא אמר: "אבא, אני שונא אותך בעולם הזה ובעולם הבא. אל תדאג."

"אל תעשה זאת, אבי, כי אין זה יום לגינוני כבוד / כי לאל אין קרוב ואין שותף / עשית זאת עד כה, אך של מי הגינונים כעת? / בחצר אדירה זו, גינוני של מי תקפים?"

עכשיו האב נאבק להעלות את בנו לתיבה. מכאן, בשני בתים, רומי מעיף את כל המערכת לשמיים. התשובה של הבן היא, בחיי אלוהים, חזקה יותר מכל פסיכולוג או אתאיסט.

האב אומר, "בני, אתה תיהרג כאן." נוח אומר, "כן, אתה תיהרג עכשיו. נוח... לאלוהים..." "יש תיבה, פשוט היצמד לאלוהים ואלוהים יושיע אותך."

הבן אומר:

"האם לא הוא 'לא נולד ולא הוליד' מקדמת דנא? / אין לו אב, אין לו ילד, אכן / כיצד יפנק הוא את הילדים? / כיצד יטעם את אהבת האבות?"

הבן נותן לאבא שלו תשובה שמנפצת שיניים. הוא אומר: "אבא!" הוא אומר: "מה?" הוא אומר: "לא אמרת שהאלוהים הזה שלך לא נולד ולא הוליד?" הוא אומר: "כן." הוא אומר: "האלוהים הזה שלך הוא לא אלוהים טוב, כי אין לו ילדים, הוא מריר. הוא לא מבין את הכאב של להיות הורה לילד. כלומר, בגלל שאלוהים שלך לא מוליד ולא נולד, הוא לא מבין את הרגש הזה שלך ושלי, שאני טובע בים הזה ואתה ניצל." הוא מעמיד את אלוהים בסימן שאלה באמצעות פסיכולוגיה. הוא אומר: "אם לאלוהים הזה היה ילד, הוא היה מבין את האהבה האבהית-בינית הזו. אז האלוהים הזה לא מבין את הסיפור של רוסתם וסוהראב. אז האלוהים הזה לא מבין את הסיפור של לילה ומג'נון. למה? כי אין לו אהבה, אין לו אישה כדי להבין את זה." הוא מעמיד את כל הקונספט של האל האחד של נוח בסימן שאלה.

האב אומר:

"הא! אינני בעל, אינני שטוף זימה / עזוב את גינוניך כאן, הו עלם / מלבד ענווה, עבדות וייאוש /
לדבר אין זכות בחצר זו."

האב אומר: "תראה, החצר הזו היא רק חצר של ענווה, עבדות וייאוש, ולמען זה... אתה צודק, לגבי האלוהים הזה
שאתה מתאר, מלבד לבכות ולדפוק את הראש וכל הדברים האלה, לשום דבר אחר אין ערך. בתוך כל זה,
שתחשוב... כן, אתה צודק, אני לא אומר שאתה טועה."

הוא אמר:

"אבא! אמרת זאת במשך שנים / אתה חוזר על כך שוב, מבולבל מבורות / כמה פעמים אמרת
דברים אלה לכולם / רק כדי לשמוע תשובה קרה פעמים רבות / הבל פיה הקר לא נכנס לאוזניי /
במיוחד כעת כשהחכמתי והתחזקתי."

הוא אמר: "עכשיו כשהשגתי ידע, הבנתי מדע ודברים כאלה, המילים שלך לא שוות תחת בעיניי."

האב אמר: "אבא, איזה נזק יש אם תקשיב פעם אחת לעצת אביך?" האב אמר: "תקשיב לי רק פעם אחת."

"הוא המשיך לתת את עצתו העדינה / הוא המשיך להדוף בסירוב קשה."

הוא אומר שהאב המשיך להתחנן, לבכות, והבן לא הקשיב.

"לא התעייף האב מלייעץ לכנען / ולא נכנסה מילה של רגע לאוזנו של כפוי הטובה ההוא."

רומי אומר שלא הבן הבין את דברי אביו, והוא גם לא חונך.

"הם היו במצב זה של דיבור, וגל חד הכה את כנען בראשו והוא רוסק לרסיסים."

יש כאן שתי סוגיות. עכשיו רומי נותן את ההסבר שלו. הוא אומר בדיוק כשידו של האב הייתה מושטת להציל את
בנו, לשלוח אותו לתיבה, והוא צעק, "בן, בוא, אני יודע משהו שאתה לא", הוא אומר שסלע בא והכה את בנו בחזה
והבן רוסק לרסיסים והלך.

נוח אמר:

"הו מלך סבלני / חמורי מת ושיטפונך לקח את משאי / הבטחת לי פעמים רבות / שמשפחתי תינצל
מהמבול המשחרר הזה / שמתי את ליבי על הבטחתך, בבטחה / אז מדוע חטף המבול את השטיח
מתחתי?"

הקונפליקט של Restart השבוע נמצא בשני הבתים האחרונים האלה. כאן, הצער של נוח מתפרץ, הדמעות שלו
זורמות. עכשיו תחשבו, נוח הרס את אוכלוסיית העולם, כולם מתים, הוא בנה תיבה, הבחור על הסיפון. עכשיו
נניח שהסיפור אמיתי. כולם מתו, ילדים של אנשים מתו, ילדים קטנים מתו, אמהות, אבות, סבים מתו, הכלב מת,
החמור מת. והוא יושב שם, נאחז בהצלת בנו. אחד הבנים שלו, בעוד שרוב משפחתו בתיבה, הוא נאחז בהצלת
האחרון הזה. ואלוהים, כדי שהאיש הזה יבין את הנקודה הזו, הפריד ממנו את הילד האחד הזה כדי לגרום לו
להבין: "תראה, לכל אלה שמתו היו אנשים שאהבו אותם." ורומי, על ידי קידום הבית הזה והמשפט הזה, גורם לך
ולי להבין שישות גרמה לנוח להבין ש: "אדוני, דבש זה טיפה אחר טיפה... אל תרביץ לזה עם האגרוף, תאכל את
הדבש. זה נוצר טיפה אחר טיפה על ידי הדבורה, היא חירבנה בזה, ואתה אוכל את זה. זה נאסף טיפה אחר

טיפה בקערה, ואתה אוכל את הכל ביחד." כלומר האנשים האלה שאתה רואה, היצורים האלה שאתה רואה, מר נוח, אתה בוכה כל כך על הבן האחד שלך, בוכה כל כך, תראה מה קורה לשאר שנהרגו. זה מעיף את המושג "סייד" לשמיים.

עכשיו למה ה"סייד" עף לשמיים? כי היהודים, בני ישראל, הם סיידים. וגם למוסלמים יש סיידים בהקשר השיעי שלהם. הוא מעיף את הכל לשמיים בשני הבתים האלה. נוח פונה לאלוהים ואומר: "אלוהים..." אני אקרא לכם את הפסוק המדויק מהקוראן:

"ריבונו של עולם, בני הוא מבני משפחתי, והבטחתך אמת היא; ואתה השופט הצודק מכל השופטים."

תסתכלו על המשפט. נוח פונה לאלוהים ואומר, אתה ש... זה סוג של עלבון. הבן מת, ונוח חוקר את אלוהים עם סימן קריאה. שימו לב, אקרא שוב: "ריבונו של עולם, כלומר אלוהים, בני הוא ממשפחתי ומבשרי." כלומר הבן הזה שלי הוא המשפחה שלי, השאירים שלי, הסייד שלי, משק הבית שלי ("אהל אל-בית"). "ואתה הבטחת..." כי בסורת הוד ובמקומות רבים אחרים, הוא הבטיח, כלומר אלוהים אמר לו אני אציל את כל משפחתך. עכשיו תראו איך נוח עוקץ את אלוהים (throws shade). שימו לב. "ואתה הבטחת להציל את משפחתי מהמבול והחורבן, ואתה הנעלה מכל השופטים." כלומר הוא מתחנף לאלוהים. שימו לב. הוא אומר אתה אמרת לי שתציל את הבן שלי ואתה, כמובן, ה... השיפוט אצלך, מה שתגיד. "ובשמירת הבטחות, אתה הקבוע ביותר מכולם." הוא אומר: "מר אלוהים, אתה הכי עקבי בשמירת הבטחות." העקיצה שהוא זורק לאלוהים היא זו: "אם אתה כל כך עקבי, למה הרגת את הבן שלי? לא הבטחת לי... לא הבטחת להציל את משק הבית שלי? אז למה לא הצלת אותו? הרגת את הבן שלי?"

פסוקים 45, 46, 47... זה לא משנה איך אני קורא את זה, מה שחשוב זה שתבינו את הנקודה. אני רק מציין את זה כדי שתלכו לפתוח את הקוראן ותקראו, סורת הוד, 45, 46, 47, לכו לקרוא משם.

אלוהים... אמר... נוח אמר לאדונו: "ריבונו של עולם, אכן בני הוא ממשפחתי, והבטחתך אמת, ואתה הצודק בשופטים." הוא עוקץ את אלוהים. אז אם אתה הכי צודק, אם ככה זה, למה הרגת אותו? ואלוהים אומר בקוראן הקדוש, כמו שהמוסלמים המכובדים שלנו אומרים, האל הכל-יכול אומר:

"הו נוח, אכן הוא אינו ממשפחתך. הוא בעל התנהגות שאינה ישרה. אז אל תשאל אותי על מה שאין לך בו ידע. אני מייעץ לך, פן תהיה בין הבורים."

כלומר אלוהים אומר: "איזה אידיוט אמר לך שסייד הולך לגן עדן? איזה אידיוט אמר לך שה'סאדאת' (צאצאי הנביא) ניצולים? המשפחה שלי והדברים האלה... משק הבית ('אהל אל-בית') הוא לא לפי שם משפחה! למשק הבית יכול להיות שם המשפחה חוסייני הלילה, ומחרתיים שם המשפחה שלו עשוי להיות קאסמי." אז ייתכן ש... הסופיות היא לא כזו. פתאום מאפלטון... ושם המשפחה של אפלטון הוא ממקום אחר. אז הסופיות מופיעה פתאום ברומי. אז הסופיות של אפלטון וסוקרטס, שהם סופים – סופיות, לא אריסטו, השניים האלה תקועים על מה, בנאדם? הם תקועים על האדם המושלם. ההוא יווני ורומאי וכן הלאה. כאן, רומי ועטאר תקועים על אדם מושלם איראני. סופיות היא לא שם משפחה! סופיות היא לא לפי גזע... יכול להיות ששלושה או ארבעה ילדים ברצף יהפכו פתאום לחלק מהאדם המושלם, יגיעו למעמד גבוה, כמו שקרה בהיסטוריה במשך 100,000 השנים האלה. אבל זה לא קשור. פתאום אתה רואה סופי צץ ממקום אחר. אדם מושלם בימי חייו עשוי לייצר אחד או שניים... זה נדיר שאדם מושלם ייצר 5 סופים. השאר הם מיסטיקנים... הוא עשוי היה לייצר מאה מיסטיקנים על כדור הארץ. אחד מהם באמצע הנצרות עם בגדים נוצריים, אחד באמצע האסלאם השיעי עם בגדים שיעיים, אחד בין עובדי הפרות, אתה אפילו לא תדע. בגלל זה השייח'... אומר לנאדיר שאה אפשאיר: "בפקודת מי הרסת את מקומות הפולחן האלה של הכופרים, כפי שאתה קורא להם, בהודו?" והוא מעמיד את זה בסימן שאלה.

המושג של "סייד" מוטל בספק לחלוטין על ידי מר מולאנא ג'לאל א-דין מוחמד רומי בלח'י. ואת המשפט הזה קורא מישהו ששמו סייד מוחמד חוסייני, כמו סייד מוסלח א-דין שיראזי, או סעדי. שימו לב. ובכל מקרה, הוא מטיל בזה ספק.

אני חושב שזה מספיק לעכשיו. עד לפסוק הזה שבו הלכנו ונוח בוכה לפני אלוהים שהיית אמור להציל את משק הבית שלי. אז, אחד: אלוהים חזר בו לגמרי מהמילה שלו, מנקודת המבט של נוח. מספר שתיים: אלוהים עובד על נוח. למה הוא עובד עליו? כי הוא רוצה לגרום לנוח להבין מה זה משק בית ("אהל אל-בית"). הוא מתעסק עם נוח. נוח בוכה ואומר הבטחת לי, ואלוהים, בתגובה להבטחתו, אומר לא הבנת מה זה משק בית. דיברתי נכון. אמרתי שאציל את משק הבית שלך. משק הבית שלך הוא הגברת ההיא ששם המשפחה שלה הוא שינגילי-בונגילי (שם אקראי ולא קיים), אין לזה שום קשר אליך. והחמור הזה שעל התיבה חשוב יותר ממשק הבית שלך. אלה הנקודות המיסטיות של רומי. כלומר המעמד של החמור גבוה יותר מהסייד בתיבת נוח, כי החמור עלה על תיבת נוח, אבל הסייד ההוא נפגע מסלע שעכשיו נכנס לו לחזה. ועוד אלף נקודות אחרות.

השעה 11:56. אני אפרד מכם עד שבוע הבא או Restart אחר. אני עדיין חוסייני. פרסמו, שתפו את הסרטון הזה בפייסבוק, הכריזו על הטלגרם שלנו. הדברים האלה... אתם המדיה עכשיו. עשו זאת כדי שנוכל להגיע לנקודות הרבה יותר עמוקות ברומי... הקמפיין שלנו, דולר אחד או מאה דולר לא משנה. מה שחשוב זה שאתם שונים ואתם נוכחים ואתם אומרים: "אני אחד מאלף בני לוויה שונים." היו שלום, מאזין יקר.

